

Lidská tvář je informačně nejbohatší částí těla. Od antiky je v rámci fyziognomie spojována s atribucemi psychologických charakteristik člověka. Věda se nyní snaží empiricky dokázat, zda je tento zájem oprávněný. Výzkumy se zabývají například přisuzováním osobnostních charakteristik na základě morfologie tváře. Jako další sem můžeme zařadit studie, které zkoumají správnost vnímání takových vlastností na základě osobnostních dotazníků. Studie ukazují, že i z pouhých tvářových fotografií mohou být vlastnosti jako extraverte, dominance nebo inteligence odhadnuty s určitou přesností. Dále pak, že se hodnotitelé na přisuzování vlastností často shodují. Tento fakt může být způsoben tím, že naše hodnocení jsou ovlivněna mnoha faktory a zároveň správnost v přisuzování vlastností může mít několik vysvětlení. Osobnost i morfologii mohou ovlivňovat biologické faktory (např. pohlavní hormony) nebo ekologické a sociální faktory prostředí. Morfologii tváře pak může formovat povahový rys nebo častý emocionální výraz. Dále může dojít k přisvojení psychologických vlastností, jež nám ostatní přisuzují. Mezi faktory, které zásadně ovlivňují naše hodnocení, patří dětskost tváře, maskulinita či feminita tváře nebo atraktivita hodnocené osoby.